

Nr 338.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående dyrtidstillägg åt biskoparna i Härnösands stift E. F. Lönegren, i Luleå stift O. Bergqvist samt i Växjö stift K. L. Lindberg; given Stockholms slott den 18 mars 1921.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts,
Min Allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

B. J:son Bergqvist.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 18 mars 1921.

Närvarande:

Statsministern VON SYDOW, ministern för utrikens ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, HANSSON, BESKOW.

Departementschefen, statsrådet Bergqvist anförde:

I enlighet med därom av 1918 års lagtima och urtima riksdagar fattade beslut åtnjöt biskopen i Luleå stift O. Bergqvist, vilkens samtliga avlöningsförmåner utgå av biskopslöneregleringsfonden, så-

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 1 saml. 283 häft. (Nr 338.)

Dyrtidstillägg åt biskoparna E. F. Lönegren,

O. Bergqvist
och K. L.
Lindberg.

väl krigstidstillägg under nämnda år som extra krigstidstillägg under årets senare hälft från nämnda fond enligt enahanda grunder, som skulle gällt, om hans avlöningsförmåner bestritts av statsmedel. Genom beslut av 1919 och 1920 års riksdagar har Bergqvist från biskopslöneregleringsfonden tillerkänts dyrtidstillägg enligt nyss angivna grunder för tiden den 1 januari 1919 — den 30 juni 1921 ävensom för första halvåret 1920 viss förhöjning i det av honom för denna tid åtnjutna dyrtidstillägg.

Biskopen i Härnösands stift E. F. Lönegren har likaledes för tiden den 1 januari 1919 — den 30 juni 1921 enligt beslut av 1919 och 1920 års riksdagar från omförmälda fond erhållit dyrtidstillägg å den del av hans avlöningsförmåner, 8,800 kronor 88 öre, som utgår från biskopslöneregleringsfonden, ävensom — i likhet med Bergqvist — viss förhöjning i dyrtidstillägget för första halvåret 1920. För att emellertid icke Lönegren skulle komma i en gynnsammare ställning än Bergqvist bestämdes en viss begränsning i fråga om Lönegrens dyrtidstillägg. Vid 1920 års riksdag formulerades denna begränsning för tiden den 1 juli 1920 — den 30 juni 1921 sålunda, att till Lönegren icke skulle utgå högre belopp än att summan av hans avlöning och dyrtidstillägg för år räknat uppginge till högst det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 12,000 kronor.

Sedan Kungl. Maj:t förut denna dag beslutat avlåta proposition till riksdagen med förslag till kungörelse angående allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst m. m., vilka grunder äro avsedda att gälla för tiden från och med den 1 juli 1921, torde framställning böra göras till riksdagen om beviljande av dyrtidstillägg åt Bergqvist och Lönegren för tiden den 1 juli 1921—den 30 juni 1922 enligt enahanda grunder, som sålunda föreslagits för statens befattningshavare för nämnda tid.

I samband med sammanslagningen av Kalmar stift och Växjö stift blev — jämlikt medgivande av 1903 års riksdag — lönen för biskopen i Växjö stift, som reglerats genom kungl. brev den 13 december 1872 och därvid beräknats till 12,000 kronor, höjd till 14,000 kronor. För beredande av denna löneförhöjning medgav riksdagen, att av biskopslöneregleringsfonden finge användas 2,000 kronor årligen. Utom detta lönetillägg, som utbetalas kvartalsvis, utgöres

biskopens i Växjö stift lön av avkomst av löningshemman, biskopen anslagna kronotiondespannmål, kyrkoherdelönen i ett prebendepastorat samt ett kontant belopp av 150 kronor.

I en den 8 september 1920 dagtecknad ansökning har nu biskopen i Växjö stift K. L. Lindberg hemställt, det Kungl. Maj:t tacktes vidtaga åtgärder för att å förenämnda genom kungl. brev den 30 juni 1915 honom tillerkända lönetillägg av 2,000 kronor måtte beviljas dyrtidstillägg, beräknat efter samma grunder som för biskoparna i Luleå och Härnösands stift eller civila tjänstemän i allmänhet, samt att detta dyrtidstillägg måtte beredas honom från och med ecklesiastikåret 1920—1921.

Till stöd för ansökningen har Lindberg anfört huvudsakligen följande:

Det honom tilldelade lönetillägget avsåge att vara en ersättning för den genom sammanslagningen av Växjö och Kalmar stift ökade arbetsbördan. På grund av den rådande dyrtiden hade denna ersättning i värde förminskats. Det syntes därför rättvist att dyrtidstillägg å detta lönetillägg erhöles efter samma grunder, som gällde för övriga tjänstemän. I kungl. brevet den 30 juni 1915 hade konsistorienotarien och amanuensen tillerkänts en löneförhöjning från respektive 3,800 och 1,600 kronor till 4,500 respektive 1,800 kronor, och utginge jämväl dyrtidstillägg å dessa belopp. Den för biskopen i Växjö för det gamla Växjöstiftet fastställda lönen erlades nästan uteslutande efter lösen för spannmål efter tioårigt medelmarkegångspris. Därigenom hade denna lön höjts med ungefär 50 procent och motsvarade sålunda icke dyrtidens prisstegring.

Efter härå erhållen remiss hava kammarkollegium och statskontoret i gemensamt utlåtande av den 18 september 1920 anfört i huvudsak följande:

Vidkommande den nu föreliggande ansökningen syntes det ämbetsverken billigt, att dyrtidstillägg å det ifrågavarande beloppet, 2,000 kronor, vars realvärde genom penningevärdets fall undergått en avsevärd minskning, bereddes sökanden efter samma grunder som gällde beträffande befattningshavare i statens tjänst. Ehuru man saknade kännedom om storleken av sökandens avlöningsförmåner i övrigt, syntes därvid försiktigheten bjuda att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad som skett beträffande dyrtidstillägg åt biskopen i Härnösands stift E. F. Lönegren, stadga sådan begränsning av dyrtidstillägget, att summan av avlöningen och tillägget för år räknat uppginge högst till det belopp, biskopen skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 14,000 kronor.

I fråga om tiden för dyrtidstilläggets utgående syntes mest praktiskt att låta tillägget utgå så länge statens egna befattningshavare erhöles dylikt tillägg. Något hinder att låta tillägget utgå från och med den 1 maj 1920 syntes

knappast föreligga. För tiden 1 maj—30 juni 1920 torde därvid böra tillämpas de grunder, som nu gälla beträffande statstjänstemännen.

För beredande av medel till det ifrågasatta dyrtidstillägget borde biskopslöneregleringsfonden, som därtill lämnade tillgång, anlitas.

På grund av vad sålunda anförts hemställde ämbetsverken, det tacktes Kungl. Maj:t i proposition föreslå riksdagen medgiva, att för tiden från och med den 1 maj 1920 finge till biskopen i Växjö stift från biskopslöneregleringsfonden utgå dyrtidstillägg å det genom kungl. brevet den 30 juni 1915 honom beviljade lönetillägg å 2,000 kronor enligt de grunder, som nu vore och framdeles bleve gällande beträffande befattningshavare i statens tjänst, dock icke till högre belopp än att summan av hans avlöning och dyrtidstillägg för år räknat uppginge högst till det belopp han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 14,000 kronor.

Departement-
schefen.

Lindbergs ansökan om dyrtidstillägg å det lönetillskott, som utgår till honom från biskopslöneregleringsfonden, synes mig fullt befogad. Samma skäl tala därför som redan — enligt vad förut omnämnts — föranlett liknande dyrtidstillägg åt Lönegren. I likhet med vad kammarkollegium och statskontoret föreslagit torde i fråga om dyrtidstillägg åt Lindberg motsvarande begränsning böra stadgas som gäller för Lönegren. Dyrtidstillägget bör sålunda icke utgå med högre belopp än att summan av hans avlöningsförmåner för år, dyrtidstillägg däri inberäknat, uppgår högst till det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 14,000 kronor.

Det dyrtidstillägg, som nu föreslås för Lindberg, torde böra tillerkännas honom retroaktivt från och med den 1 juli 1920 och utgå till och med den 30 juni 1922.

På grund av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t tacktes föreslå riksdagen medgiva,

att till biskoparna i Härnösands stift E. F. Lönegren och i Luleå stift O. Bergqvist må från och med den 1 juli 1921 till och med den 30 juni 1922 från biskopslöneregleringsfonden efter Kungl. Maj:ts bestämmande utgå dyrtidstillägg å den del av deras avlöningsförmåner, som utgår av nämnda fond, enligt enahanda grunder, som skulle gällt, om deras avlöningsförmåner bestritts av statsmedel, dock att till Lönegren icke må utgå högre belopp än att summan av hans avlöningsförmåner, dyrtids-

tillägget inbegripet, för år räknat uppgår högst till det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 12,000 kronor, samt

att till biskopen i Växjö stift K. L. Lindberg må från och med den 1 juli 1920 till och med den 30 juni 1922 från biskopslöneregleringsfonden efter Kungl. Maj:ts bestämmande utgå dyrtidstillägg å det genom kungl. brevet den 30 juni 1915 honom beviljade lönetillägg å 2,000 kronor enligt de grunder, som skulle gällt, om hans avlöningsförmåner bestritts av statsmedel, dock att till Lindberg ej må utgå högre belopp än att summan av hans avlöningsförmåner, inklusive dyrtidstillägg, för år räknat uppgår högst till det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 14,000 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skulle avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

C. d'Albedyhll.